

2 9 artiklan 4 kohdan edellytyksiä? Jos unionin tuomioistuin vastaa tähän kysymykseen kieltävästi, tarvitaan tulkintaa seuraavaan kysymykseen:

- 2) Onko Bulgarian tasavallan ja Romanian liittymisehdoista laaditun asiakirjan liitteessä V olevan kilpailusääntöjä koskevan osan 1 kohdan määräystä tulkittava siten, että riidanalainen valtioneuto on 1 kohdan 2 alakohdassa tarkoitettua "uutta tukea"? Mikäli näin on, onko tällaisiin "uusiin tukiin" tällaisessa tapauksessa sovellettava SEUT 107 ja SEUT 108 artiklan (EY 87 ja EY 88 artiklan) valtioneutoja koskevia määräyksiä ja asetuksen N:o 659/1999 (1) säännöksiä?
- a) Mikäli tähän kysymykseen vastataan kieltävästi, tarvitaan vastaus seuraavaan kysymykseen: Onko liittymisasiakirjan liitteessä V olevan 1 kohdan määräyksiä tulkittava siten, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset eivät saa ryhtyä pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevan kaltaisen valtioneuton takaisinperimiseen ennen kuin komissio on antanut päätöksen, jolla riidanalainen valtioneuto todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi?
- b) Mikäli tähän kysymykseen vastataan myöntävästi: Onko Varhoven administrativen sadille (ylin hallintotuomioistuin) esitettyä 15.12.2009 tehtyä komission päätöstä pidettävä asetuksen N:o 659/1999 14 artiklassa tarkoitettuna sääntöjenvastaista tukea koskevana kielteisenä päätöksenä?

(1) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 31.5.2011 — Euroopan komissio v. Tšekin tasavalta

(Asia C-269/11)

(2011/C 232/31)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Lozano Palacios ja M. Šimerdová)

Vastaja: Tšekin tasavalta

Vaatimukset

- toteaa, että Tšekin tasavalta ei ole noudattanut yhteisestä arvonnalisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 306–310 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se soveltaa arvonnalisäverosta annetun lain nro 235/2004 89 §:n mukaisesti matkatoimistoja koskevaa erityisjärjestelmää myös silloin, kun matkailupalveluita suoritetaan muille henkilöille kuin matkustajille
- Tšekin tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Neuvoston direktiivin 2006/112/EY 306–210 käyttöön otettua matkatoimistoja koskevaa erityisjärjestelmää sovelletaan Tšekin tasavallassa matkatoimistojen matkustajille suorittamien palveluiden lisäksi myös muille henkilöille kuin matkustajille suoritettuihin palveluihin. Arvonnalisäverosta annetun lain nro 235/2004 89 §:n nojalla erityisjärjestelmää sovelletaan Tšekin tasavallassa myös silloin, kun matkailupalvelu suoritetaan oikeushenkilölle, joka myy kyseisen palvelun muille matkatoimistoille. Komission näkemyksen mukaan tämä on vastoin neuvoston direktiivin 2006/112/EY 306–310 artiklan säännöksiä, joissa edellytetään, että erityisjärjestelmää käytetään ainoastaan, kun matkailupalvelu suoritetaan matkustajalle. Neuvoston direktiivin 306–310 artiklan sanamuoto ja säännösten tavoite tukevat komission näkemystä.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Symvoulío tis Epikrateias (Kreikka) on esittänyt 31.5.2011 — Techniko Epimelitirio Ellados (TEE) ym. v. Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisís kai Apokentrosis, Metaforon kai Epikoinonion ja Oikonomias kai Oikonomikon

(Asia C-271/11)

(2011/C 232/32)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Symvoulío tis Epikrateias

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Techniko Epimelitirio Ellados (TEE), Syllogos Ellinon Diplomatouchon Aeronafpigon Michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukis, Georgios Oikonomopoulos, Ilias Iliadis, Ioannis Tertigkas, Panellinios Syllogos Aerolimienikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotis, Alexandra Efthimiou ja Eleni Saatsaki

Vastajat: Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisís kai Apokentrosis, Metaforon kai Epikoinonion ja Oikonomias kai Oikonomikon

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voiko kansallinen lainsäätäjä asetuksen N:o 2042/2003 2 artiklan nojalla, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen liitteessä I olevan osaston B luvun I määräyksen M.B.902 b kohdan 1 alakohdan kanssa, ja sillä perusteella, mitä määrätään EASA:n päätöksen nro 2003/19/RM/28.11.2003 liitteessä I olevan osaston B luvun A määräyksen AMC M.B.102 c kohdan 1 alakohdassa (1.1–1.4, 1.6 ja 1.7 alakohta) asetuksessa N:o 2042/2003 tarkoitetuista hyväksyttävistä keinoista määräysten noudattamiseksi, kyseisen asetuksen täytäntöönpanoa täydentäviä toimenpiteitä toteuttaessaan jakaa ilma-alusten tarkastustyön voimassa olevien lentokelpoisuuden edellytysten täyttymistä koskevan todistuksen antamista varten useiden tarkastajien ryhmien/yksittäisten tarkastajien kesken, joista jokaisella on valmiudet valvoa ilma-aluksen lentokelpoisuutta vain yhden tietyn sektorin osalta? Onko erityisesti nyt käsiteltävän kaltainen

kansallinen säännös, jolla on otettu käyttöön lentokelpoisuuden tarkastajien (Airworthiness and Avionics Inspectors), lentotoiminnan tarkastajien (Flight Operations Inspectors), matkustamoturvallisuuden tarkastajien (Cabin Safety Inspectors) ja todistuksia ja toimilupia myöntävien tarkastajien (Licensing Inspectors) nimikkeet, asetuksen N:o 2042/2003 mukainen?

- 2) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko asetuksen N:o 2042/2003 liitteessä I olevan osaston B luvun I määräyksen M.B.902 b kohdan 1 alakohtaa tulkittava siten, että jokaisella henkilöstön jäsenellä, jolle on annettu ilma-aluksen lentokelpoisuuden tarkastustehtäviä yhden ja tietyn sektorin osalta, täytyy olla viiden vuoden kokemus kaikilta aloilta, joilla pyritään varmistamaan ilma-aluksen lentokelpoisuuden ylläpitäminen, vai riittääkö viiden vuoden kokemus yksittäisistä tehtävistä, joita heille on annettu ja jotka ovat heidän erikoistumisalallaan?
- 3) Jos tähän kysymykseen vastataan siten, että riittää, että tarkastushenkilöstöllä on viiden vuoden kokemus heille annetuista erityistehtävistä, vastaako nyt käsiteltävän kaltainen kansallinen säännös, jonka mukaan lentokelpoisuuden tarkastajilla (Airworthiness and Avionics Inspectors), jotka ovat vastuussa lentovälineiden seurannasta ja valvonnasta sekä huolto-organisaatioiden ja lento-operaattoreiden hyväksymisestä ICAO:n käsikirjan asiakirjaan 9760 sisältyvien ohjeiden mukaisesti, on oltava vähintään viiden vuoden kokemus ilma-alusten huolto-organisaatiosta ja heidän on täytynyt työskennellä niiden huollossa, asetuksen N:o 2042/2003 liitteessä I olevan osaston B luvun I määräyksen M.B.902 b kohdan 1 alakohtaa, jonka nojalla tarkastushenkilöstöllä on oltava "vähintään viiden vuoden kokemus jatkuvan lentokelpoisuuden alalta"?
- 4) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko nyt käsiteltävän kaltainen kansallinen säännös asetuksen N:o 2042/2003 mukainen, kun siinä rinnastetaan kyseisen asetuksen osassa 66 (liite III) tarkoitettua ilma-aluksen huoltohenkilöstön lupakirjan haltijat lentosuunnistuksen sektorin ylemmän korkeakoulututkinnon haltijoihin ja vahvistetaan, että sekä ensin mainituilla että jälkimmäisillä on oltava kokemusta ilma-alusten huolto-organisaatiosta, jotta heidät voidaan hyväksyä lentokelpoisuuden tarkastajiksi?
- 5) Kuuluuko asetuksen N:o 2042/2003 liitteessä I olevan osaston B luvun I määräyksen M.B.902 b kohdan 1 alakohdan perusteella, kun otetaan huomioon myös EASA:n päätöksen nro 2003/19/RM/28.11.2003 liitteessä I olevan osaston B luvun A määräyksen AMC M.B.102 c kohdan 1 alakohdan 1.4 ja 1.5 alakohta, jotka koskevat asetuksessa N:o 2042/2003 tarkoitettuja hyväksyttäviä keinoja määräysten noudattamiseksi, viiden vuoden kokemukseen lentokelpoisuuden sektorilla käytännön kokemus, joka on mahdollisesti hankittu kyseisen akateemisen tutkinnon saa-

miseksi suoritettujen opintojen aikana, vai lasketaanko mukaan ainoastaan kentällä hankittu kokemus, jolloin jätetään huomiotta opinnot niiden päätökseen saattamiseen saakka ja otetaan huomioon vain tutkinnon suorittamisen jälkeen hankittu kokemus?

- 6) Tarkoitetaanko asetuksen N:o 2042/2003 kyseisessä säännöksessä lentokelpoisuuden sektorilla hankitulla viiden vuoden kokemuksella myös kokemusta, joka on hankittu mahdollisesti siten, että asianomainen on hoitanut ilma-alusten lentokelpoisuuden tarkastustehtäviä aikaisemmin, ennen kyseisen asetuksen voimaantuloa?
- 7) Edellytetäänkö asetuksen N:o 2042/2003 liitteessä I olevan osaston B luvun I määräyksen M.B.902 b kohdan 2 alakohdassa, että 66 osassa (asetuksen N:o 2042/2003 liite III) tarkoitettua ilma-aluksen huoltohenkilöstön lupakirjan haltija on saanut lisäkoulutusta ilma-alusten lentokelpoisuutta koskevilla sektoreilla ennen valintaansa, jotta hänet voidaan valita tarkastajaksi, vai riittääkö, että hän on hankkinut tällaisen koulutuksen alkuperäisen valinnan jälkeen mutta ennen tarkastajan tehtävien aloittamista?
- 8) Voidaanko asetuksen N:o 2042/2003 liitteessä I olevan osaston B luvun I määräyksen M.B.902 b kohdan 3 alakohdan perusteella, jossa säädetään, että lentokelpoisuustarkastuksia tekevällä henkilöstöllä on oltava "muodollinen ilmailuhuollon koulutus", kansallisen lainsäätäjän käyttöön ottamaa koulutusjärjestelmää pitää tällaisena koulutuksena, kun se on ominaisuuksiltaan seuraavanlainen: i) koulutusta tarjotaan sen jälkeen kun tarkastajat on alun perin valittu pelkästään heidän muodollisen pätevyytensä perusteella; ii) tätä koulutusta ei eriytetä alun perin tarkastajiksi valittujen henkilöiden muodollisen pätevyden mukaan; ja iii) tällaisen koulutusjärjestelmän yhteydessä ei säädetä opiskelijan arviointimenettelyistä eikä -perusteista eikä loppukokeesta, jolla selvitetäisiin hänen soveltuvuutensa, kun hän on saatanut oman koulutusvaiheensa päätökseen?
- 9) Onko esimiesasema välttämätön edellytys, jotta asianomainen voi tulla hyväksytyksi tarkastajaksi asetuksen N:o 2042/2003 liitteessä I olevan osaston B luvun I määräyksen M.B.902 b kohdan 4 alakohdan nojalla, kun sen mukaan tarkastushenkilöstöllä pitää olla "toimi asianmukaisine velvollisuuksineen", siten, että on välttämätöntä, että hän on ollut aikaisemman työuransa aikana esimiesasemassa, vai onko asetuksen N:o 2042/2003 edellä mainittua säännöstä tulkittava myös EASA:n päätöksen nro 2003/19/RM/28.11.2003 liitteessä I olevan osaston B luvun A määräyksen AMC M.B.902 c kohdan b alakohdan 3 alakohdan valossa siten, että sen jälkeen kun henkilö on alun perin valittu tarkastajaksi, hänelle on annettava ilma-alusten lentokelpoisuuden tarkastamiseen toimivaltaisessa viranomaisessa asema, joka sisältää valtuuden allekirjoittaa asiakirjoja kyseisen viranomaisen puolesta?

- 10) Jos edellä mainittua asetuksen liitteessä I olevan osaston B luvun I määräyksen M.B.902 b kohdan 4 alakohtaa on tulkittava tällä jälkimmäisellä tavalla, voidaan sen mukaan katsoa, että kansallinen oikeussääntö täyttää asetuksessa asetetun edellytyksen, jos sen mukaan tarkastaja hyväksytään teoreettisen ja käytännön koulutuksensa päättyessä, mistä hetkestä lähtien hän voi tehdä ilma-alusten lentokelpoisuuden tarkastuksia ja allekirjoittaa yksin tarkastusasiakirjat ja toimia toimivaltaisena viranomaisena?
- 11) Mikäli asetuksen N:o 2042/2003 liitteessä I olevan osaston B luvun I määräyksen M.B.902 b kohdan 4 alakohtaa on tulkittava jälkimmäisen vaihtoehdon mukaan, onko nyt käsiteltävän kaltainen kansallinen oikeussääntö sen mukainen, kun siinä pidetään vain suosituksena sitä, että henkilöstöltä, joka valitaan alun perin lentokelpoisuuden tarkastajiksi, vaaditaan, että ”asianomainen on ylennetty ja että hän on ollut vastuussa ilma-alusten huolto-organisaatiosta”?
- 12) Oliko kansallinen lainsäätävä asetuksen N:o 2042/2003 nojalla velvollinen säätämään siitä, että ne, jotka hoitivat tarkastajan tehtäviä kyseisen asetuksen voimaantuloa hetkellä (tai mahdollisesti ennen sitä), piti automaattisesti hyväksyä uudelleen tarkastajiksi ilman edeltävää valinta- ja arviointimenettelyä, kun asetuksessa N:o 2042/2003 ei säädetä siitä, onko niillä, jotka ovat hoitaneet ennen asetuksen voimaantuloa ilma-alusten lentokelpoisuuden valvontatehtäviä tarkastajina oikeus jatkaa näiden tehtävien hoitamista myös kyseisen asetuksen voimaantulon jälkeen, ja millä edellytyksillä heillä olisi tällainen oikeus, vai onko asetusta N:o 2042/2003, jolla pyritään parantamaan lento-operaattorien turvallisuutta eikä vahvistamaan kyseisen jäsenvaltion ilma-alusten lentokelpoisuuden tarkastamiseen toimivaltaisten viranomaisten työntekijöiden ammatillisia oikeuksia, tulkittava siten, että jäsenvaltioilla on vain mahdollisuus, mikäli ne pitävät tätä asianmukaisena, edelleen käyttää ilma-alusten lentokelpoisuuden tarkastajina henkilöitä, jotka hoitivat näitä tehtäviä ennen kyseisen asetuksen voimaantuloa, vaikka nämä henkilöt eivät täytä kyseisessä asetuksessa asetettuja edellytyksiä, myös EASA:n päätöksen nro 2003/19/RM/28.11.2003 liitteessä I olevan osaston B luvun A määräyksen M.B. 902 b kohdan 4 alakohdan valossa?
- 13) Jos todetaan, että jäsenvaltiot ovat asetuksen N:o 2042/2003 nojalla velvollisia hyväksymään automaattisesti uudelleen tarkastajiksi ilman valintamenettelyä henkilöt, jotka hoitivat näitä tehtäviä ennen kyseisen asetuksen voimaantuloa, onko nyt käsiteltävän kaltainen kansallinen säännös tämän asetuksen mukainen, kun siinä säädetään, että jotta nämä henkilöt voidaan hyväksyä uudelleen tarkastajiksi, heidän on pitänyt tosiasiallisesti hoitaa tarkastajan tehtäviä, mutta ei kyseisen asetuksen voimaantuloa hetkellä vaan kyseisen kansallisen säännöksen myöhemmästä voimaantuloa hetkestä lähtien?

Kanne 9.6.2011 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-293/11)

(2011/C 232/33)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Triantafyllou ja C. Soulay)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

- on todettava, ettei Helleenien tasavalta ole noudattanut direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 306–310 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on soveltanut matkatoimistoja koskevaa erityistä arvonlisäverojärjestelmää tapauksissa, joissa matkapaaluja myydään muille henkilöille kuin matkustajalle
- Helleenien tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Matkatoimistoja koskevaa järjestelmää sovelletaan — sen mukaisesti, miten direktiivi on muotoiltuna useimmille kielille — ainoastaan suoraan matkustajille tarjottuihin palveluihin. Englanninkielinen toisintokaan, jossa yhdessä kohdassa käytetään ilmaisua ”asiakas” (”customer”), ei olisi järkevä, jos se ei koskisi yksinomaan matkustajia. Sama päätelmä seuraa kaikkien asiaa koskevien säännösten tarkastelusta yhdessä (systemaattinen argumentointi). Myös historiallinen tulkintatapa johtaa samaan lopputulokseen, koska arvonlisäverodirektiivillä on ainoastaan kodifioitu kuudes arvonlisäverodirektiivi muuttamatta sen sisältöä. Teleologisen tulkinnan osalta on todettava, että tiettyjen jäsenvaltioiden toimistojen kaksinkertainen verotus ei ole mahdollista (poikkeuksena vähennykset silloin, kun sovelletaan laajennettua matkatoimistoja koskevaa järjestelmää). Yksittäinen jäsenvaltio ei voi korjata minkäänlaista direktiivissä olevaa puutetta, ellei säädöstä itseään muuteta virallisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 347, 11.12.2006.

Kanne 10.6.2011 — Italian tasavalta v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-295/11)

(2011/C 232/34)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamiehet: G. Palmieri ja Avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto